

USÛL: DÜYEK

HUZZAM: ŞARKI

MÜZİK: BİLGE ÖZGEN
SÖZ: ABDULLAH SATOĞLU

(♩=160) SEN GÜLMİYEN BAHTIMI GÜLGÜL AÇTIRAN BAHAR

(SAZ)

Sen gül-me-yen --- bah-tı-mı

gül --- gül --- aç-tı-ran ba-har

Sen hoz ve-ren --- rû-ha ilk yaz ak-şam lo-ru --- ka dar

(SAZ)

Sen sö-nen ü-mi-di-mi yul-dız yul-dız par-la-tan sen ki â-si

gön-lü-me hük-me-den a-sil sul-tan

(SAZ-I)

(SAZ) Sen lez-ze-ti

(-1-)
SEN GÜLMİYEN BAHTINI GÜL GÜL AÇTIRAN BAHAR

kal-ma-yan Dün-ya-ma bir tat ver — din
Sen ki ba-na — — — — — Sev — dá — dan
na-si — — — bi kat kat ver — din (— — — SAZ — — —
— — — — — Sen bir ha-zâ-na dö-nen
si-nem-de in-ce — cik dal sen lâ-le-ler gi-bi aç — — — —
gör-lüm-de öm — rüm — ce kal SON

Sen gülmeyen bahtını gül gül açtıran bahar
Sen hoş veren rûha ilk yaz akşamları kadar
Sen sünen ümidimi yıldız yıldız parlatan
Sen ki, âsi gönlüme bukmenden âsil sultan

Sen lezzeti kalmayan dünyama bir tat verdin.
Sen ki, bana sevdadan nasibi kat kat verdin.
Sen bir hazâna dönen sinemde incecik dal
Sen lâleler gibi aç, gönlümde ömrünce kal.

ABDULLAH SATUGLU